

kan ikke nytte, at man har nok saa stort et Blik for, „hvad man seer og hvad man ikke seer“, men det gjælder om, hvad man gjør eller ikke gjør. Det ærede Medlem meente, at Trykket for Jernbaner paa Regjeringen er stærkt nok; thi man har hørt, at der fra alle Sider trykkes i de meest forskjellige Retninger. Men turde det dog ikke alligevel være en ikke ganske correct Tanke? Er det ikke tværtimod sandt, at naar der trykkes fra meget forskjellige Sider, bliver det en Sum af Tryk, hvor det ene Tryk ophæver det andet, saa at der netop intet Tryk bliver. Naar der fra een Side trykkes for Sjælland, fra en anden for Thyen og fra en tredje for Sjælland, saa finder i Reglen Ministeren sig ret vel tilmode, dersom han er imod at anlægge Jernbaner baade i Thyland og Thyen og Sjælland; thi saa lader han det ene Tryk ophæve det andet. Det kalder jeg ikke noget stærkt Tryk, men det kalder jeg en Fordeel for de ærede Herrer, der ere imod Jernbanefagen. — Det ærede Medlem henvendte en Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som saa ofte talte om forskjellige Reforme, der skulde indbringe Besparelser og forøget Velstand. Seg maa tilstaae, at, dersom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds taler meget ivrigt f. Ex. for en Sportelreform, indseer jeg virkelig ikke, at det i mindste Maade er i Disharmoni med hans Villie til at gjøre Udgifter, der dog, maa ansees for at være til Fordeel for Landets Udvikling; thi en Sportelreform kommer dog ikke andet end Statskassen tilgode. En Sportelreform vil maaffee være haard nok for adskillige Embedsmænd, der have Sportelindtægter, men Statskassen og i alt Fald dens Rilde, Beboernes Velstand, vil jo suare vindes derved end det Modsatte. Seg har søgt at indbegaae de enkelte Punkter i det ærede Medlems Foredrag, som syntes mig at være dem, der meest fortjente at møde nogle Modbemærkninger. Seg har ikke kunnet gaee udførligt ind paa Hovedpunktet idag, nemlig hans eget Endringsforslag, fordi han netop med Hensyn til dets Belysning selv har givet et saa overordentlig lidet Bidrag. Hovedbidraget, som han har givet, var for, at hele Sagen foreløbig skal standses, at der ikke skal komme Noget ud af Lovforslaget, dette vil blive Følgen af, at hans En-

dringsforslag gaee igjennem. Seg kan forstaae, at ærede Medlemmer vilde stemme imod selve Jernbanefagen, men saaledes som Debatten hidtil er ført, kan jeg ikke forstaae, at noget Medlem vil stemme for selve Endringsforslaget under Nr. 2, og jeg for mit Vedkommende betragter det i Virkeligheden for noget saa betænkeligt Nytt, der her er ført ind i vor Lovgivning, at jeg, ikke for Regjeringens Skyld og ikke for de ærede Forslagsstilleres Skyld, men for selve Rigsdagens Skyld vil ønske, at det i ethvert Tilfælde ikke maa blive vedtaget.

Winther: Det forekommer mig, at vi idag ikke hidtil have hørt Andet, end hvad der er sagt engang før i denne Sag, og have hørt det meget mattere. De, der traadte op forrige Gang, traadte dog op med en vis lidensskabelig Friskhed, men idag ere de matte; de ere blevne overvundne een Gang, og nu synes de, at de skulle staae op igjen og endnu engang kæmpe den samme Strid som sidst. — Det, jeg vil tale om, er der ikke talt om før, thi det laa ikke for forrige Gang. Seg vil blot undersøge, hvad Betydningen vilde være af denne Lov, dersom den kom ud saaledes, som det er foreslaaet af de ærede Medlemmer, der have stillet Endringsforslaget under Nr. 2. Den vil da efter min Opfattelse komme til at bestaae i Følgende: Regjeringen skal i sin Tid, naar den lovgivende Magt bestemmer Retning, Tid og Penge dertil, anlægge de Jernbaner, som man til den Tid anseer for at være nyttige. Dette er Meningen med Loven, naar Endringsforslaget vedtages; den vil da praktisk aldeles ikke have nogen anden Betydning, thi den Rigsdag, som skal bestemme, paa hvilken Tid Jernbanen skal anlægges, vil ogsaa nok have sig forbeholdt at sige, hvilke Penge der skulle anvendes dertil — derom kan man holde sig overbavist —, siden der i Loven, saaledes som den paatænkes fra de ærede Medlemmers Side, aldeles ikke er nogen Bestemmelse derom. Det vil være en Lov, som ikke kan tilfredsstille Andre end dem, der have en theoretisk Interesse i at faae fremsat, hvorledes det for Dieblirket stiller sig for dem, at Jernbaneanlægene i Thyland burde see ud, naar de engang maatte blive anlagte. Nogen praktisk